

Рис.2. Исходная выборка и регрессионная модель по экспорту за 2008–2012гг.

Прогнозные значения в таблице 6 и в таблице 3 мало отличаются друг от друга. К примеру, прогнозное значение экспорта Украины в таблице 3 на 2018 год составляет 113,6 млрд. долл., а значение экспорта в таблице 6 – 113,9 млрд. долл. Таким образом, на основании проведенных расчетов можно констатировать, как минимум, отсутствие позитивного влияния вступления Украины в ВТО.

Источники и литература:

1. Державний комітет статистики України / Комітет статистики України. – Режим доступу [Електронний ресурс] <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Антоненко Л. А. Сочетание региональных и отраслевых аспектов в системе государственного регулирования Украины / Л. А. Антоненко / Вісник Харківського національного університету.– Економічна серія.– 2006.– №719. – С. 45–49.
3. Дикаленко М., Продай українське / М. Дикаленко, Е. Московчук / Бізнес.– 2009.– №41. – С. 70–71.
4. Лисецький А., Соломко М., Думич І. Аграрний сектор України: адаптивний саморозвиток і глобальні виклики у регіональному вимірі / А. Лисецький, М. Соломко, І. Думич / Економіка України.– 2007.– №11. – С. 57–61.
5. Месель–Веселяк В. Я., Розвиток товарного підкомплексу України / Під наук. ред. П. Т. Саблука. / В. Я. Месель – Веселяк, О. В. Мазуренко – К.: ННЦ ІАЕ, 2004. – 198 с.
6. Хвесик М. А. Продовольча безпека України. / М. А. Хвесик, А. С. Лисецький – К.: РВПС України НАН України, 2008. – 159 с.

Ефименко С.А.

УДК 101+312+314.3

ОСНОВНІ ФАКТОРИ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ІНСТИТУТІВ БІЗНЕСА ТА ВЛАДИ У ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Анотація. Осмислення економічного буття з позиції соціальної філософії призводить до необхідності виділення раціональних основ підприємницької діяльності з метою вирішення проблеми цілеполагання в бізнесі і проблеми ролі підприємця в суспільстві. В статті проведено аналіз основних факторів взаємозв'язку інститутів бізнесу та влади у сучасному громадянському суспільстві.

Ключові слова: бізнес, влада, соціальна філософія, соціальний інститут, економічне буття.

Аннотация. Осмысление экономического бытия с позиции социальной философии приводит к необходимости выделения рациональных основ предпринимательской деятельности с целью решения проблемы целеполагания в бизнесе и проблемы роли предпринимателя в обществе. В статье проведен анализ основных факторов взаимосвязи институтов бизнеса и власти в современном гражданском обществе.

Ключевые слова: бизнес, власть, социальная философия, социальный институт, экономическое бытие.

Summary. Understanding economic life from the standpoint of social philosophy leads to the need for rational allocation bases business in order to solve the problem of goal setting in business and the role of the entrepreneur in society. This paper analyzes the main factors of the relationship of business and government institutions in modern civil society. It is noted that the combined social factors which increase the outside and the inside process of becoming civilized and business development are allocated mainly systemic factors that have a complex effect on him.

Together deployment of business factors take priority socio-political factors. Last fall into political and social in the true sense of the word. The first group includes both the actual political and politico-legal factors. The former include the type of government, the political stability of society, political trust and political attitudes of citizens, political image, rating and reputation managers at all levels, the nature of the political regime and the associated state and political system, the level of bureaucratization of power, political-administrative activity institutions of state and municipal authorities, development of political parties and the party system as a whole, democratic electoral law and the electoral system in the country, modes of interaction power with the political opposition and public opinion, and others.

Keywords: business, government, social philosophy, social institution, economic existence.

Становлення бізнесу в суспільстві, що трансформується можна розглядати як оформлення його в якості специфічного соціального інституту, що забезпечує структурний взаємозв'язок соціально – економічних і політичних інтересів різноманітних незалежних груп сучасного суспільства, від генезису і узгодженості дій яких значною мірою залежить рівень соціальної стабільності всього соціуму.

Для України проблеми, пов'язані із взаємодією бізнесу, держави і громадянського суспільства мають особливу соціальну та наукову актуальність. Соціальні реформи покликані сприяти трансформації бізнесу в ефективний комунікативний інститут соціально – політичних взаємодій і соціальних інновацій. Зростання інноваційної економічної активності в українському суспільстві, поява у акторів адекватної сучасності ціннісно – нормативної мотивації, припускає соціальну трансформацію бізнесу в інституційний компонент громадянського суспільства.

Об'єкт статті – інститут бізнесу у контексті громадянського суспільства.

Метою дослідження є аналіз основних факторів взаємозв'язку інститутів бізнесу та влади у сучасному громадянському суспільстві.

В сукупності факторів розгортання бізнесу пріоритетне місце займають соціально– політичні фактори. Останні поділяються на політичні та соціальні у власному розумінні слова. У першу групу входять як власне політичні, так і політико – правові чинники. До перших належать тип державного устрою, політична стабільність суспільства, політична довіра і політичні установки громадян, політичний імідж, рейтинг і репутація керівників усіх рівнів, характер політичного режиму і пов'язаний з ним державно – політичний лад; рівень бюрократизації влади, політико – управлінська діяльність інститутів державної і муніципальної влади, розвиненість політичних партій та партійної системи в цілому, демократизм електорального законодавства і виборчої системи країни, режими взаємодії влади з політичною опозицією і громадською думкою та ін.

Основним чинником у цій групі є державно – політичний лад, який втілюється в таких формах організації, як авторитарна або демократична (соціально – правова) держава. Найсприятливіші умови для оптимального функціонування та розвитку бізнесу створює в сучасних умовах демократична соціально – правова держава у будь-яких її моделях (ліберальній, консервативній, соціал – демократичній та ін.).

Поряд з власне політичними в цій групі виділяються також політико – правові чинники, серед яких високим потенціалом позитивного впливу володіє якість нормотворчої законодавчої діяльності з проблем функціонування та розвитку підприємництва, стійкість і передбачуваність впливу нормативно – правових засад на реальний стан функціонування підприємництва, що пов'язане із умовами суворого виконання чинного законодавства та профілактикою і своєчасним припиненням економічних злочинів. Також вагоме значення має рівень політико – правового захисту бізнесу від адміністративного свавілля чиновників і правозастосовних органів, стан роботи з протидії корумпованості адміністративно – бюрократичного апарату та податкового пресингу. Сприятливий інвестиційний клімат в підприємницькому середовищі забезпечується ефективним механізмом правового регулювання, що дозволяє захистити права і інвестиції підприємців і від свавілля чиновників, і від нечистоплотних конкурентів. При цьому в цивілізованому суспільстві судово – правовий механізм, який створюється для виконання законодавства і забезпечує ефективне судочинство, пронизано демократичним духом і повагою до гідності людини.

Разом з тим бізнес, очікуючи політико – правових гарантій безпеки ведення справ, розраховує на комплексні заходи щодо забезпечення надійності інвестування коштів у виробництво, а також сподівається на гарантії юридичного захисту власних підприємницьких прав та інтересів. Така безпека і надійність забезпечується цілою групою політико – правових чинників, що включає в себе розробку і видання ефективних нормативно – правових актів на всіх рівнях управління, суворе виконання законів і контроль за дотриманням діючих правових норм. При дотриманні цих умов, тобто забезпеченні політичної стабільності та політико – правової забезпеченості бізнесу створюється позитивний політичний та інвестиційний клімат для ефективної взаємодії бізнесу і влади.

До власне соціальних чинників становлення бізнесу переважно в стратифікаційному та соціально– інституціональному сенсі слова відносяться, по–перше, рівень розвитку соціальної структури і характер стратифікаційної диференціації суспільства, а також розвиненість соціальної сфери у складі громадянського суспільства. І, по–друге, в якості соціально – інституційних чинників у дисертації постулюються інститути корпоративної соціальної відповідальності бізнесу, які в цивілізованому суспільстві створюються і функціонують виключно на ініціативних засадах на основі діючих правових законів.

Розглянемо тепер з усієї сукупності позначених факторів у першу чергу політичну стабільність, що в пріоритетному порядку забезпечує формування сприятливих умов для оптимізації взаємодії бізнесу і влади і створює позитивний інвестиційний клімат в Україні. Потім звернемося до розгляду інших факторів, пов'язаних з ефективністю політичного управління суспільством, продуктивністю соціально – економічної політики держави та місцевого самоврядування, політичною довірою і політичними установками громадян, політичним іміджем, рейтингом і репутацією керівників усіх рівнів, характером політичного режиму і рівнем бюрократизації влади, розвиненістю політичних партій та партійної системи в цілому, демократизмом електорального законодавства і виборчої системи країни, режимом взаємодії влади з політичною опозицією і громадською думкою, а також з конфліктогенністю політичної ситуації в суспільстві.

Перш ніж піде мова про реальний вплив всіх перерахованих вище факторів на становлення і інституціалізацію бізнесу в сучасній Україні, доречно звернутися до деяких теоретичних аспектів розуміння

специфіки цих факторів. Отже, в першу чергу необхідно уточнити сенс політичної стабільності. Останню зазвичай визначають як стійкий стан політичної сфери суспільства, що забезпечує її ефективне функціонування і розвиток під впливом навколишнього середовища і визначає здатність контролювати суспільні зміни. У даній якості політична стабільність виступає динамічною характеристикою політичної сфери суспільства, виражає її здатність ефективно реагувати на дії навколишнього середовища і виробляти та здійснювати відповідні рішення і дії відносно визначення напрямків розвитку суспільства та його підсистем, включаючи економік і, відповідно – бізнес. І ця властивість політичної сфери суспільства базується на достатньому рівні ефективності політичного управління суспільством і особливо соціально – економічними процесами, розвиненості політичних партій і партійної системи в цілому, демократизмі електорального законодавства і виборчої системи країни, режимі взаємодії влади з політичною опозицією і громадською думкою в цілому.

Особливого розгляду в плані впливу на процеси становлення бізнесу заслуговують також політичні уподобання, що є різновидом політичних установок громадян. За зауваженням Ю.В. Качанова, можна виділити три види таких установок:

- Політичні диспозиції (емоційні установки);
- Політичні уподобання (раціональні установки);
- Політичні орієнтації (ціннісні установки).

Диспозиції являють собою вираження політичної позиції громадян і характеризують їх емоційну схильність до сприйняття явищ політичного життя (політичних інститутів, лідерів, політичних рішень, політичних акцій або гасел), їх схвалення або несхвалення, підтримку або осуд, довіру чи недовіру по відношенню до них, солідарність з ними або їх заперечення. Люди можуть відчувати емоційне ставлення до політики в цілому, до органів представницької і виконавчої влади, до політичних партій та лідерів, до конкретних заходів уряду, парламенту та інших авторів. При цьому, як зазначає А.В. Алейников, «політичні диспозиції виражаються в закріплених у соціальному досвіді схильностях людей сприймати, оцінювати й осмислювати політичні події та об'єкти, а також у здатності здійснювати релевантну політичну практику» [1].

Політичні уподобання, на відміну від диспозицій, є зваженими та осмисленими. В їх основі лежить раціональний вибір, свідоме ставлення до політичної дійсності. Емоційні компоненти установки тут присутні, але вони диференційовані за шкалою: більше – менше, сильніше – слабше. Уподобання відрізняються від диспозицій більш усвідомленим характером, передбачають розуміння людьми своєї позиції в полі політики на відміну від інших позицій, а також ступінь близькості чи віддаленості цих позицій від своєї власної. Саме так можна ставитися до різних структур влади, до кандидатів у депутати, керівників адміністративних органів, до політичних партій, проектів законів, урядових програм розвитку бізнесу або економіки країни в цілому. Тому політичні уподобання індивіда, хоча і не позбавлені емоційно-оцінним характером, але мають більш раціональний і усвідомлений характер.

Політичні орієнтації в структурі установок представляють собою уподобання, обґрунтовані з точки зору засвоєної людьми системи цінностей та пов'язані з поглядами на владу, партії, лідерів, у контексті відповідності їх діяльності етичним нормам і зразкам політичної поведінки. На основі цих уявлень громадяни приймають рішення про моральну підтримку політичного курсу або про протидію йому, про участь і неучасть у виборах, про голосування на користь певного кандидата або про відмову від голосування.

Можна виділити наступні види орієнтацій, що роблять вплив на характер взаємин між владою і підприємцями:

- Ідеологічні (на певну систему поглядів);
- Партійні (на певну позицію в полі політики);
- Проблемні (на певну політичну стратегію);
- Персональні (на лідерів, які уособлюють певні зразки політичної поведінки).

Емоційні і ціннісні установки людини пов'язані між собою раціональними установками формують їх готовність до певного участі в політичному житті. Без раціонального ставлення люди не можуть правильно спланувати свої політичні дії і досягати успіху. Без ціннісного ставлення неможливо визначити значення зробленого кроку з точки зору самого важливого і істотного для їхнього життя. Ціннісні орієнтації, за справедливим зауваженням В.А. Ядова, є найважливішими компонентами структури установок людини, що резюмують весь життєвий досвід, накопичений особистістю, являють собою деяку вісь свідомості, навколо якої обертаються всі помисли і почуття людини, з точки зору якої вирішується багато життєвих питань [5].

В другу групу входять політико – правові чинники становлення бізнесу. У теоретичному плані тут необхідно відзначити, що на взаємодію бізнесу та влади значним є вплив якості нормотворчої діяльності та видаваних законів з проблем функціонування та розвитку підприємництва, стійкість і передбачуваність нормативно – правових засад функціонування підприємництва і, особливо – стан правової сфери, пов'язаної із суворим виконанням чинного законодавства і своєчасним припиненням економічних злочинів. Також вагоме значення має рівень політико – правового захисту бізнесу від адміністративного свавілля чиновників і правозастосовних органів, стан роботи з протидії корумпованості адміністративно – бюрократичного апарату та податкового пресингу.

На відміну від політичних і політико – правових факторів до соціальних факторів переважно в стратифікаційному і інституційному сенсі слова відносяться рівень розвитку соціальної структури і стратифікації, а також стан соціальної сфери і всього громадянського суспільства в цілому. Останні здатні або потужно стимулювати становлення і розвиток бізнесу в усіх його аспектах, або надавати гнітючий, а то

й деструктивний вплив на підприємницьку сферу і результати її діяльності.

Отже, ключовими факторами впливу на бізнес з боку соціальної сфери є її стратифікаційні складові та інститути громадянського суспільства. Серед останніх особливу значимість для цивілізованого становлення і прогресу підприємництва мають різноманітні форми та інституції корпоративної соціальної відповідальності бізнесу.

При всьому різноманітті підходів до визначення сутності соціальної сфери суспільства, вдалою видається думка І.Г. Отапенко, за думкою якої – це цілісна і мінлива сукупність соціальних елементів суспільства, визначена об'єктивною потребою суспільства в безперервному відтворенні суб'єктів соціального процесу, їх життя, простору реалізації соціальної функції суспільства, в якій знаходить сенс соціальна політика держави, реалізуються соціальні і громадянські права людини. Ця сфера, «включає в себе ансамбль специфічних соціальних зв'язків і відносин, а також сукупність соціальних інститутів, елементів інфраструктури, що безпосередньо забезпечують життєдіяльність людини, її розвиток» [3].

У відповідність з викладеною теоретико – методологічною позицією, в структурі соціальної сфери в першу чергу співіснують і активно взаємодіють соціальні суб'єкти та інші елементи соціальної структури суспільства. За справедливим зауваженням Н.П. Флінгстіна, в сукупності суб'єктів соціальної сфери основне місце займають «соціальні класи, шари і інші великі одиниці макросоціальної структури всього суспільства, а також одиниці мезосоціальної структури територіальних спільнот (міста, агломерації і т. д.)» [4].

У нашому випадку йдеться про основні класи, соціальні групи, шари і страти, що відрізняються один від одного по всьому комплексу соціально – стратифікаційних критеріїв у ієрархічному ранзі (розміри зарплати праці, пенсій, допомоги по безробіттю та тимчасовій непрацездатності та ін.). Що ж до конкретних критеріїв і показників, за якими оцінюються стратифікаційні стан і рівень розвитку соціальної структури суспільства, то вони враховують і оплату праці, і соціальне страхування та забезпечення, і загальні показники по доходах.

У сучасному українському суспільстві у відповідність зі світовими стандартами найсприятливішими для розвитку бізнесу є оптимальні пропорції у співвідношенні всіх перерахованих показників. Наприклад, не повинно бути великим співвідношення мінімальної заробітної плати до прожиткового мінімуму працюючих; співвідношення в розмірах середньої заробітної плати між крайніми доходами соціальних груп, галузями економіки, регіонами та всередині корпорації, включаючи співвідношення допомоги по хворобі до заробітної плати застрахованого. Також мінімальною повинна бути частка населення, що знаходиться за межею прожиткового мінімуму, показники поляризації доходів населення.

Разом з тим, навпаки, якомога вищими повинні бути не тільки розміри допомоги з безробіття і величина прожиткового мінімуму, але і величина ВВП, що спрямовується на соціальні потреби у розрахунок на душу населення і заробітну плату, розміри пенсійних виплат, фінансування медичної допомоги, освіти, допомоги з безробіття, дитячих допомог і ін.

Що стосується інституційних компонентів соціальної сфери суспільства, то до них відносяться не тільки установи соціального забезпечення, підтримки та захисту населення, освіти, охорони здоров'я, індустрії відпочинку фізичної культури, пенсійний фонд та інші офіційні інститути, що знаходяться на переважно бюджетному забезпеченні. До цієї категорії належать такі недержавні установи, які надають населенню медичні, освітні та інші послуги на платній основі. Також правомірно відносити до таких інститутів соціальної сфери численні некомерційні організації та асоціації громадянського суспільства, що діють добровільно і на ініціативних засадах.

У нашому випадку сказане стосується особливо інститутів корпоративної соціальної відповідальності бізнесу, які в цивілізованому товаристві отримали дуже велике поширення, що створюються і існують виключно на ініціативних і добровільних засадах на основі чинного правового поля. Їх позитивний вплив полягає в тому, що вони дають можливість підприємцям замість сплати податків та інших зборів у невідомі і часом анонімні фіскальні установи, які неможливо проконтролювати і простежити, витрачають свої прибутки на соціальні потреби своїх найманих працівників, місцевих територій та інші соціальні проекти. У цьому випадку бізнес наочно уявляє собі, на яке громадське благо і конкретні соціальні потреби місцевих громад та інших соціальних суб'єктів витрачаються його доходи, завдяки чому отримує додаткові імпульси для свого подальшого цивілізованого розвитку.

Підводячи короткий підсумок проведеного аналізу соціально – політичних чинників становлення і розвитку бізнесу в сучасному суспільстві, доречно сформулювати такі заключні **висновки**.

По–перше, в сукупності соціальних факторів, які примножують ззовні і зсередини процеси цивілізованого становлення та розвитку бізнесу виділяються головним чином системні фактори, що мають на нього комплексний вплив. Їх доповнюють сферні та структурні чинники.

По–друге, серед сферних чільну роль відіграють соціально – політичні чинники, в рамках яких відносно самостійний вплив на генезу бізнесу мають політичні, політико – правові та власне соціальні чинники.

По–третє, в комплексі власне соціальних чинників становлення і розвитку бізнесу в сучасному суспільстві основну роль відіграють інституційні чинники корпоративної соціальної відповідальності, які створюються і існують виключно на ініціативних і добровільних засадах і на основі чинного правового поля. Вони ніби із середовища самого підприємництва множать і стимулюють позитивну еволюцію бізнесу в напрямку соціального ринкового господарства.

Джерела та література:

1. Алейников А. В. К вопросу о диалектике политического конструирования институционального дизайна бизнеса / А. В. Алейников // Политическая экспертиза: ПОЛИТЭКС. – 2007. – т.3. – №3. – С. 145–164.
2. Качанов Ю. В. Институциональный анализ экономики / Ю. В. Качанов. – М.: Наука, 2004 г., с.99–112.
3. Остапенко І. Г., Кримець Л. В. Соціальна відповідальність бізнесу в умовах глобалізаційних трансформацій / І. Г. Остапенко, Л. В. Кримець // Збірник наукових праць «Філософія фінансової цивілізації: людина у світі грошей», Київ: УБС НБУ, – 2013. – С. 447–452.
4. Флингстин Н. П. Рынки как политика: политико–культурный подход к рыночным институтам / Н. П. Флингстин // Экономическая социология. Т.4. №1, январь 2003, С.49.
5. Ядов В. А. Социальные и социально–психологические механизмы формирования социальной идентичности личности / Владимир Александрович Ядов // Мир России. – 1995. – №3–4. – С.158–181.
6. Offe C. Two Logics of Collective Action // Offe C. Disorganised capitalism: Contemporary transformation of work and politics / Ed. By J. Keane. Cambridge (Mass.): The MIT press, 1985. P. 191.

Єфременко Г.С., Шамілева Е.Е.**УДК 336.151****СУЧАСНА ДЕФІНІЦІЯ КАТЕГОРІЇ «ДІАГНОСТИКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА»: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ЇЇ ФОРМАЛІЗАЦІЇ**

Анотація. У статті розкриті теоретичні основи дефініції категорії «діагностика фінансового стану підприємства», наведені думки і підходи зарубіжних та вітчизняних авторів щодо вивчення цієї дефініції, окремо розглянуті складові дефініції, а саме такі поняття, як «діагностика» та «фінансовий стан підприємства» для більш повного розуміння такої категорії, як «діагностика фінансового стану підприємства».

Ключеві слова: діагностика, фінансовий стан підприємства, оцінка, аналіз, фінансовий аналіз, діагностика фінансового стану підприємства.

Аннотация. В статье раскрыты теоретические основы дефиниции категории «диагностика финансового состояния предприятия», приведены мнения и подходы зарубежных и отечественных авторов по изучению этой дефиниции, отдельно рассмотрены составляющие дефиниции, а именно такие понятия, как «диагностика» и «финансовое состояние предприятия» для более полного понимания такой категории, как «диагностика финансового состояния предприятия».

Ключевые слова: диагностика, финансовое состояние предприятия, оценка, анализ, финансовый анализ, диагностика финансового состояния предприятия.

Summary. In this article were described the theoretical bases definition of the category "diagnostics company's financial condition," presented the views and approaches of foreign and domestic authors such as L. Ligonenko, S. Priymak, G. Bazarov, S. Belyaev, L. Belih, A. Koval, V. Savchuk, O. Stoyanova, O. Smetanyuk, who had studied this definition. Have also been studied components definition, namely concepts like "diagnostics" and "financial condition of the company" for a more complete understanding the category "diagnostics company's financial condition." Studying category "diagnostics" were engaged a lot of academics which are the following: D. Gross, A. Belyaev, E. Korotkov, A. Muravev, A. Mischenko, V. Lukyanov, T. Kowalczyk, B. Rapoport, A. Voronkov G. Savitskaya and many others. Research on the financial condition of the enterprise devoted many works of scientists, among them: G. Savitskaya, E. Markaryan, G. Gerasimenko, A. Podderegin, M. Korobov, S. Onisko, P. Marych and others.

The result of the analysis is the definition proposed by the authors category "diagnostics company's financial condition" on the basis of the test in the work approaches to the study of the diagnostics company's financial condition.

Keywords: diagnostics, the financial condition of the enterprise, evaluation, analysis, financial analysis, diagnostics company's financial condition.

Постановка проблеми. Поява значної кількості підприємств, заснованих на недержавних формах власності, недосконала система оподаткування, кредитування і розрахунків, певний розвиток ринкової інфраструктури у сфері фінансово–кредитних відносин, – все це вимагає від суб'єктів господарювання вміння грамотно оцінювати та діагностувати фінансовий стан свого підприємства. Значення діагностики фінансового стану підприємства полягає в тому, що за її результатами у суб'єктів господарювання в умовах кризової економіки з'являється можливість розпізнати та виявити негативні (кризові) явища у діяльності підприємства, проаналізувати їх, спрогнозувати майбутні проблеми та визначити шляхи їх подолання. Також діагностика фінансового стану підприємства допомагає підтримувати на високому рівні свою конкурентоспроможність, якісніше здійснювати фінансове управління стосовно забезпечення стабільного розвитку підприємства, оперативного реагувати на зміни його ринкового середовища, спостерігати за показниками, що впливають на платоспроможність і фінансову рівновагу, визначати заходи щодо забезпечення підвищення ефективності фінансово–господарської діяльності підприємства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У науковій літературі не існує єдиної думки щодо визначення поняття діагностики фінансового стану підприємства. Саме тому для більш повного розуміння діагностики фінансового стану підприємства слід розглядати дві складові цього поняття окремо, а саме такі: «діагностика» та «фінансовий стан підприємства» а потім вже поняття «діагностика фінансового стану підприємства».